

Òmnium Cultural lliura el 55è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a l'escriptor Josep Piera

written by Redacció Unilateral | 13 de juny de 2023

Òmnium Cultural ha lliurat, aquest dilluns 12 de juny, el guardó del 55è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes a l'escriptor Josep Piera i Rubió. El president d'Òmnium Cultural, Xavier Antich, li ha fet entrega del premi en el transcurs d'un acte creat expressament per a l'ocasió, al Palau de la Música Catalana. Durant l'entrega, Antich ha reivindicat la lluita sorda i constant de Piera per dignificar la llengua i revitalitzar l'ecosistema cultural valencià i ha defensat que en l'actual context global de "molt greu normalització del discurs de l'extrema dreta" a les institucions i als mitjans, Òmnium Cultural "no s'abstindrà mai de la seva responsabilitat en defensa de la llengua, la cultura i el país". En aquest sentit, Antich ha assegurat que l'entitat "no es deixarà intimidar: La nostra batalla està al costat de cada centre educatiu que defensa la llengua, de cada cineasta que filma en català, de cada escriptor que malda per retornar-nos el món en paraules de la nostra llengua, de cada batlle que continua afirmant el seu dret a parlar en català". Finalment, també ha afegit: "Defensem la llengua, especialment on més l'amenacen. A la Catalunya del Nord, on l'Estat francès en prohibeix l'ús als ajuntaments, o a les Balears i al País Valencià, on la tenalla PP-VOX vol tornar-la clandestina".

Piera: "Vaig decidir que si la Drova era una Grècia sense temples, l'únic temple que li podia donar jo eren les paraules"

Josep Piera i Rubió (Beniopa, la Safor, 1947) ha agraït el

guardó amb unes “gràcies majúscules”. A més, Piera ha dedicat el discurs d’homenatge a la Drova, la vall que l’ha vist créixer, ja que tal i com afirma: “Cadascú té la seva vall, el seu lloc al món, i la meua és la Drova”. L’escriptor també ha puntualitzat: “Vaig decidir que si la Drova era una Grècia sense temples, l’únic temple que li podia donar jo eren les paraules”.

Piera és poeta, narrador, assagista, articulista i traductor. De la literatura n’ha fet la raó i el sentit de la seva vida personal i col·lectiva, i ha convertit el territori on ha viscut en un dels motius centrals i en un dels valors simbòlics de la seva obra. A més, ha volgut donar nova vida i veu als poetes Ausiàs March i Teodor Llorente, biografiant-los i fent-los presents en recitals, en publicacions i en projectes discogràfics. Com a poeta inicià les publicacions en català a principis dels anys setanta quan va ser seleccionat a l’antologia *Carn fresca* de joves poetes valencians, una antologia que va marcar un abans i un després en la creació, renovació i modernització de la poètica valenciana. Això va coincidir amb els inicis de la coneguda com a Generació dels setanta, de la qual Josep Piera en serà un dels màxims representants. En aquesta època també va col·laborar activament en la creació de l’Associació d’Escriptors en Llengua Catalana (AELC), formant part del primer equip directiu, i va participar en la represa del PEN Club català.

El curs 1985-86 va ser lector de català a l’Istituto Universitario Orientale de Nàpols, a la càtedra del professor Giuseppe Grilli. D’aquesta experiència napolitana naixeria un dels seus llibres més celebrats, *Un bellíssim cadàver barroc*, publicat també en italià, i el qual la crítica el va considerar una aportació insòlita dins de la narrativa de viatges dedicada a la ciutat partenopea. Per aquesta obra va obtenir el premi Vita d’artista de la ciutat de Nàpols a la millor aportació literària del moment.

A la tornada de Nàpols se li agreujà una malaltia abans no

diagnosticada que el mantingué ingressat durant més d'un any (1988) a l'hospital Francesc de Borja de Gandia. D'aquesta experiència en publica *Ací s'acaba tot*, un viatge real i mental on la malaltia i la vella Europa, representada per l'illa de Sicília en són protagonistes.

Un acte creat per a l'ocasió: "Baraca. Un viatge a Piera"

L'espectacle *Baraca. Un viatge a Piera*, que ha estat creat especialment per l'ocasió sota la direcció d'Iban Beltran, fa un bonic recorregut per la vida i obra del guardonat valencià combinant poesia, cant i audiovisual. L'esdeveniment també ha anat acompanyat de l'habitual glossa del premiat, que enguany ha estat a càrrec de Manel Forcano, i d'un mosaic poètic amb el mestre Jordi Savall (vielle), Xavier Díaz-Latorre (Llaüt medieval) i el recital del mateix Josep Piera.

El guardó del Premi d'Honor, obra d'Ernest Altés, té una estructura fixa de ferro basada en les quatre barres i el logotip d'Òmnium al qual s'hi adjunta un còdol d'un indret relacionat amb la persona que el rep. Enguany, el còdol prové de la vall de la Drova, llar i paisatge referencial i mític de Josep Piera.

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes és un dels màxims reconeixements a la trajectòria d'una persona que, per la seva obra literària o científica escrita en llengua catalana i per la importància i exemplaritat en la seva tasca intel·lectual, hagi contribuït de manera notable i continuada a la vida cultural dels Països Catalans.

A la cerimònia, hi han assistit el president de la Generalitat de Catalunya, Pere Aragonès; la presidenta del Parlament de Catalunya, Anna Erra; la consellera de Cultura, Natàlia Garriga; els membres de la comissió de Cultura del Parlament i de la Mesa, entre altres autoritats institucionals i culturals del país. Enric Morera Català, president de les Corts

Valencianes i Ximo López, secretari de Cultura i Esport de la Generalitat Valenciana també han volgut ser presents a l'entrega de lliurament del guardó. I les premis d'honor Antònia Vicens i Maria Barbal també han acompanyat al guardonat en aquesta 55a edició del premi.